

Имай си на умъ винаги, че ще умрешъ и че ще излъзешъ предъ Божи-тъ престолъ; тамъ ще видишъ ты твоѣ-тѣ Геноевѣ; тамъ ще познаешъ ты нейнѣ-тѣ невинность, и наше-то чедо, кое то съмъ родила въ тъмницѣ-тѣ и кръстила го шмерценрайхъ, тамъ ще видишъ, кое-то тука, на землѣ-тѣ, не щѣ да видишъ. Тамъ, думамъ ще ся сберешъ съ насъ двама ни, тамъ, дѣто не може да ны раздѣли злоба. Съ това мое писмо, кое-то съмъ написала при послѣдны-тъ часъ на животъ-тъ си, доволно съмъ тя увѣрила за моѣ-тѣ невинность.

Кога ся върнешъ отъ войнѣ дома си, земи при себе си мои-тъ стары родители, и у тѣшавай ги като добъръ и благъ сынъ. — Ахъ! азъ не моѣ вече да ти пишѣ, защото ми ся приближава послѣдны-тъ часъ. — О сладкій свѣте! какъ ми е мъчно да ся раздѣлѣ отъ тебе!!! О супруже, супруже мой, прійми послѣднѣо поздравленіе отъ твоѣ Геноевѣ, и знай, че съмъ ти ся исповѣдала като предъ Бога, и благодарѣ ти за твоѣ-тѣ всегдѣшнѣ любовь.

За Голоса, моѣ ти ся, не дѣй го убива въ гнѣвъ-тъ си, нему е доволно, дѣто ще го гризе и мъчи совѣсть-та му. Оврости му, защото не съмъ рада, да ся пролѣе за ради мене нито една капка кръвъ.

А и на онѣзи, дѣто ще мя убѣжтъ, не дѣй ги ни то накриво погледва, а камо ли да имъ сторишъ нѣкое зло; защото тѣ ще извършѣ-тъ това преужасно дѣло, споредъ твоѣ заповѣсть и Голосовѣ наредбѣ.

На невинно-убитый Драка, кого то бѣхъ повикала да ти донесе писмо върху Голоса, па за-